

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

73. Grauißimus D. Chrysost locus c[on]tra illos, qui temerè pastores &
Sacerdotes Dei cont[em]nunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

in quacunq[ue] Ecclesiastica disciplina, quæ & corporalia supplicia sustinebunt, & exilio tradentur, prouidentibus huic rei non solum in eorum Episcopis, & qui sub eis sunt, Clericis sed etiam militaribus ciuilibusque iudicibus, & quæ sub eis sunt officijs, & locorum doctoribus.

Chrysostomus Homil. 2. in cap. 1. Epistol. 2. ad Thimoth. Grauisimus D. Chrysostomi locum tenentis illos, qui temerè pastores & sacerdotes detrahunt.

CAP. LXXIII.

HOC est malorum omnium causa, quæ rectorum autoritas perijt, nulla illis uerentia habetur, nullus honor, nullus metus. Qui honorat sacerdotes, Deum quærit honorat: qui uerò sacerdotem spernit, ad uersum sensum prolabitur, ut in Deum ipsum aliquando contumeliosus euadat. Qui uos, inquit, (Matth. 10.) suscipit, me suscipit. Et sacerdos ait, eius in honore habete. Hinc Iudei Deum adspernari didicerunt, quia Moſen contempserunt, quia lapidibus illum impetebant. Nam qui pie sacerdoti afficitur, longè maiore pietate Deum reueretur. Et si enim malus fuerit sacerdos quispiam, attendit Deus, quod illi gratia illum etiam, qui dignus honore non est, obsequijs fouet, ipseque tibi premia exhibet. Si enim, qui Prophetam in nomine Prophetæ suscipit, mercedem Prophetæ accipiet.

profecto & qui credit & obtemperat sacerdoti, mercede sua non destituetur. Nam si de honorum & spiritualitate agitur tantum, ubi, quem suscipis interrogas, tantum præmiorum accipis: si ei subiaceris, cui imperat Deus, non multò magis mercede donaberis? Super cathedram, inquit, Moyses sederunt Scribæ & Pharisei: omnia ergo quaecunque dixerint, facite: secundum autem opera eorù ne faciatis. An ignoras, quid sit Sacerdos? Angelus utiq; Domini est. Non ex seipso loquitur: Si despicias, non illum despicias, sed Deum, qui illum ordinavit, sed vnde, inquires, constat, Deum fuisse illius ordinationis authorem? Nempè nisi tu hanc habeas opinionem, spes tua inanis facta est. Nam si nihil per illum operatur Deus, neq; lauacrum habes, neq; mysteriorum particeps es, neque benedictionibus fruetis. Non ergo Christianus es. Quid ergò? Deus omnes ordinat, per omnes tamen ipse operatur, salutem populù moliens, non illorum intus merita. Nã si per sinas os, si per Balaam scelestum hominè populi causa locutus est, multò magis loquitur per sacerdotem plebis suæ gratia. Quid enim non agit Deus salutis nostræ causa? quid non loquitur? per quem non operatur? Si enim per istam operatus est, per prophetas, quibus dictus est: Non novi vos, discedite à me, qui operamini iniquitatem: (Matth. 7.) Perque illos, qui demones in nomine suo eiecerunt, non

magis sacerdotes diuino mysterio famulari
operabitur? Namq; si præpositorum vira-
cutere pergimus, ipsi doctores nostros ordi-
re contendimus: peruersoq; ordine natura
que supra sunt, infra esse volumus, ut lap-
rius pedes, inferius verò sit caput. Audi
Paulus dicat: (1. Cor. 4.) Mihi autem pro-
mo est, ut à vobis iudicer, aut ab humano
Et iterum: (Rom. 14.) Tu quid iudicas frat-
rui? Si fratre iudicare nō expedit, quāto
nus magistrū? Nam si quidē hoc statuit
benè facis, peccasq; ni facias, sin verò cōtra
præcipit, noli præsumere, neq; ea con-
super te sunt. Insurrexerunt aduersus
post vituli formati effigiem, Core, Dathan &
Abyron. Quid ergò: nōne illi perierit? Qu-
bet quæ ad se pertinet, sollicitè cureat. Nō
quidē fidei dogma peruertat, etiāsi angelus
obaudire noli: sin verò recta docet, noli
sed verbis intendere. Habes Paulum verba
operibusq; moderantem. Non distribuit præ-
peribus, in quibus, non benè dispensat Ecclē-
tes. Vnde tibi id constat? Noli illum cuius
antequàm discas; Reatum caue. Plurima
pè ex simplici suspitione iudicantur. Iam
Deum tuum, audi ipsum dicentem (Gen. 3.)
Descendens videbo, si secundum clamorem
consummatur: sin autem, ut sciam. Quod
si didicisti, & examinasti, & vidisti, iudicem
sustine. Noli praripere Christi iudicis ord-

nullius est munus ista discutere, non tuum.
 Tu seruus utimus, non dominus es. Ouis
 ipse es, pastorem noli curiosè discutere, ne
 eius quoque criminis reus tenearis, quod il-
 lum accusare præsumis. Et quomodo, inquires,
 ipse mihi dicit, quod ipse non facit? Non tibi
 ipse dicit: nam si illi non obtemperas, mercede
 pruaris. Christus hæc admonet. Plus aliquid
 dicam, ne Paulo quidem obedire oportet,
 si quid dixerit proprium, si quid humanum,
 sed Apostolo Christum in se loquentem cir-
 cumferenti. Non igitur aliena iudicemus: sua
 quisque discutiat, vitamque dijudicet suam.
 At debet ille, inquires, melior esse, quam
 ego. Cur obsecro? Quia sacerdos est. Et quid,
 non habet ille, amplius quàm tu? Non labores,
 non angores, non ærumnas? Debet esset te me-
 lior? Quid ergo? Nisi sit, te ipsum perdis ac-
 cipis: Sunt verba ista plena arrogantia. Vn-
 de enim nosti illum te non esse meliorem: Fu-
 turus, inquires, & sacrilegus est. Vnde hoc nosti
 homo? cur te ipsum per præcipitia impellis?
 Nempe si quis dixerit, ille purpuram habet,
 quamuis id scias, autem obruis: & si arguere
 possis, protinus resilis, teque scire dissimulas,
 nolens gratis subire periculum. Quid ergo in
 hoc loco periculum minimè necessarium sus-
 cipis: Nō carent reatu hæc verba, Audi quid
 dixerit Christus: (Mat. 12) Dico autem vobis,
 quod omne verbum otiosum, quodcumque

D d 4 locuti

locuti fuerint homines, reddent rationem de
 eo in die iudicij. Cur teipsum quouis arboris
 esse meliorem? Cur non ingemiscis magis
 ac pectus tundis, atq; in humum respicis, cum
 tando felicem publicanum? Etsi enim melior
 sis, hac foeda existimatione tua cuncta perdis-
 sti. Meliores tace, vt persistas esse melior quod
 si loquaris omnia, exinaniuisti. Si te peccator
 esse, desiste; si non putas, multum sane peccas-
 cisti. Si enim, qui peccator aduenerat, vti con-
 fessus est, iustificatus descendere meruit, non
 peccator non est, & esse se putat, quid tibi
 non lucrabitur? quantum ex ea humilitate tibi
 is adijciat commodis. Vitam tuam diligenter
 discute. Fur non es: at rapis, at violas, at ma-
 mera huiusmodi perpetras: neq; id vt furum
 probem, dixerim. Absit: immò illud vultu
 secror, & cum, qui est huiusmodi, vultu
 fleo: nam dici non potest, quàm sit sacrilegum
 malum. Sed vobis parco. Nolo enim virtutem
 vestram alios accusando minuere. Quid, cum
 publicano deterius? (Luc. 18.) At cum esset
 numeris peccatis obnoxius, Phariseusque
 solum diceret: Non sum sicut publicanus ille
 omnia perdidit. Tu de Sacerdote dicit: Non
 sum sicut iste sacrilegus, & non omnia peccata
 sus amittes? Ista necessario dicere, ac plerumque
 verbis prosequi cogor, non sacerdotum tan-
 tum gratia, sed vestri. Nam vereor, ne hac ele-
 gatione virtus exhauriatur vestra, in iudiciumq;
 deci

decidatis. Audi deniq; quid dicat admonens
 tuus: Opus autem suum probet vnusquisq;
 & tunc in semetipso tantum habebit gloriam,
 & non in altero. Nam dic, oro, si saucius pro-
 ficaris ad medicum, num omissa cura vul-
 neris tui, studiosè medicum percontaris, vul-
 nus ille habeat nec ne. An verò etsi ille sit sau-
 cus, vulnus tuum idcirco non curas, dicisq;
 inum illum esse oportuit, medicus cum sit?
 Quando verò sanus medicus non est, abscedo,
 vultus mecum insanabile referens? Nunquid
 enim si sacerdos malus, inde solatium capiet
 seditus? Nihil minus. Caterùm, dabit ille
 quidem scelerum suorum debitas pœnas, da-
 bus autem & tu tuorum criminum pœnas. Et-
 enim magister solum iam ordinem implet,
 Erunt enim, inquit, (Ioan. 7. Esaiæ 52. Hier. 31.)
 omnes docibiles Dei, neq; dicent, agnosce Do-
 minum. Omnes enim agnoscent me à mini-
 mo vsq; ad maximum eorum. Cuius ergo rei
 gratia, inquires, præsidet: Cur præpositus est:
 Ne, quæso, doctores nostros maledictis impe-
 ramus, & ne nosmet potius lædamus. Nostra,
 vt dixi omnia, discutiamus, & neminem peni-
 tus maledicemus. Reuereamur diē illam, quā
 illuminati ab illis sumus. Patrem qui habet,
 esse mille patiatur incommoda, omnia patris
 reuerentia conteget. Noli enim, inquit, glo-
 rari in ignominia patris tui: neque enim tibi
 tam gloria, quàm probrum est. Et si sensum
 D d 5 amise-

amiserit, veniam habe. Longè hæc magis in
 te spirituali dicenda sunt. Reuerere illum, quod
 tibi diebus singulis diuina ministrat, semper
 ras relegi facit, tui gratia exornat domum: pro
 pter te vigilat, propter te vota persoluit, pro
 Deum precaturus adstat, tui causa precaturus
 uisit, pro te apud illum religio, cultusque, & ob
 sequium est, pro te ista omnia. Reuerentia
 ergo atque considera: accede ad ea cum summa
 reuerentia. At malus ille est, & hoc ad te qua
 Nunquid enim, qui malus non est, ipse
 magna ista & diuina largitur? Absit. Fide
 nim tua ac omnia valet, neque tibi infusus
 piam proderit, nisi ipse fidelis sis: neque
 malus, si fueris ipse fidelis. Per uacuum in
 operatus est Deus (1. Reg 6.) cum populam
 uare uellet: num enim Sacerdotis uis, uia
 uirtus tantum conferre potuisset? Non potest
 qua Deus ipse largitur, ueluti sacerdotum
 tute perfici: omnia quippe diuina sunt gratia
 Huius tantum munus est aperire os: ceterum
 Deus cuncta operatur: symbolum iste in
 modo implet. Intuere quantum in te laetit
 & Iesum interest, & audi dicentem Ioannem
 Ego opus habeo à te baptizari: & Non sum
 gnus soluere ipsius corrigiam calceamenti
 (Matt. 3.) Sed tamen, cum tantum interest, de
 scendit Spiritus, quem non habebat Ioannes
 De plenitudine enim, inquit (Ioã 1.) ipse nos
 omnes accepimus. Prius tamen, quam baptiza
 re,

rerur, non ille descendit, neque Ioannes ipsa
 descendere fecit. Cur ergo istud fit? Ut scias sa-
 cerdotem symbolum implere tantummodo.
 Nemo hominum tantum distat ab homine,
 quantum à Christo Ioannes. Descendit tamen
 spiritus, ut discas Deum omnia operari, Deum
 omnia facere. Volo quiddam adijcere planè
 mirabile, & nolite mirari neque turbemini.
 Quid verò istud est? Sacra ipsa oblatio, siue il-
 lam Petrus, siue illà Paulus, siue cuiusvis me-
 riti Sacerdos offerat, eadem est, quam dedit
 Christus ipse discipulis, quamque sacerdotes
 modo faciunt. Nihil habet ista, quàm illa,
 minus. Cur id? Quia non hanc sanctificant ho-
 mines, sed Christus, qui illam ante sacraue-
 rat. Quemadmodum enim verba, quæ locutus
 est Christus, eadem sunt, quæ sacerdotes nunc
 quoque pronunciant; ita & oblatio eadem est,
 eademque baptismi ratio est: ad eò omnia in fi-
 de consistunt. Cornelium spiritus repente re-
 pleuit, quia ipse prius alacritatem voluntatis
 ostendebat, fidemque plenissimæ deuotionis
 obtulerat. Et hoc igitur Christi corpus & il-
 lud est: qui autem hoc illo minus aliquid ha-
 bere putat, ignorat Christum esse, qui
 nunc etiam adest atque ope-
 ratur, &c.